

HỒI THỨ MƯỜI HAI TỘI ĐỒ HẾT KIẾP

Nghe được tin tức về Vũ Diệp ca ca, Lăng Vô Linh rất mừng đến ngay Lãnh Vân Bang thì vừa hay ba người đã đi “Tứ Hải võ Hội” vài ngày trước đó, lập tức lên đường đi Hán Khẩu.

Hôm đó tiến vào một ngọn núi, đang đi trên sơn đạo hoang vắng, Lăng Vô Linh chợt nghe có tiếng người quát tháo liền tiến lại gần xem, thấy giữa một bãi đất trống trong khu rừng rậm có ba người, hai nam một nữ, nữ nhân còn trẻ, chỉ mới hai mươi hăm một tuổi, ngồi xoài ra giữa đám cỏ, chừng như đã bị điểm huyết đạo. Hai tên hán tử chừng ba bốn mươi tuổi, mặt mũi hung ác đứng hai bên.

Tên lớn tuổi hơn mặt đen như hắc ín sấn lại gần thiếu nữ nói:

- Chỉ cần ngươi nói rõ cách đi từ hậu sơn vào “Ánh Ba Môn” làm sao cho an toàn tránh được sự mai phục và những cạm bẫy, chúng ta sẽ không hại ngươi đâu!

Thiếu nữ “Hừ” một tiếng đáp:

- Hừ! Các ngươi vừa nói là có bản lĩnh xuất quỷ nhập thần, vậy thì cứ thế mà xông vào, sợ gì mai phục chứ?

Hán tử thứ hai mặt dài như ngựa mân mê thanh cương đao trong tay nói:

- Nha đầu! Đừng lý sự! “Ánh Ba Môn” trước sau gì cũng quy thuận Cự Linh Giáo chúng ta thôi! Nhưng huynh đệ chúng ta muốn đi trước một bước...

Hắc diện hán tử cười hắc hắc nói:

- Hơn nữa một tiểu môn phái như “Ánh Ba Môn” thì chẳng cần Cự Linh Giáo phải hưng sư động chúng! Hai huynh đệ chúng ta là quá đủ giải quyết...

Thiếu nữ cười nói:

- Vậy sao? Ta nghe nói chỉ một thiếu niên là Tạ Vũ Diệp đã làm Cự Linh Giáo kinh hồn bạt vía, làm một tên trong “Tứ đại hộ pháp” bị trọng thương, một tên Đường chủ trong “Bát Đại Đường” bị mất một tai, cả một bọn khi đến thì hùng hùng hổ hổ tưởng làm cỏ võ lâm trung nguyên, nhưng gặp Tạ đại hiệp thì cấp đít chạy bán sống bán chết mới thoát khỏi “Đan Tâm Trại”... Vậy hai vị có được bản lĩnh như Xuân Phong Đạo Nhân và Đường chủ Ô Tư Kính không?

Hán tử mặt dài như ngựa không ngờ thiếu nữ này lợi hại như thế, quát lên:

- Câm miệng! Tạ Vũ Diệp là đồ vật gì chứ? Nhất định có ngày lão tử băm vằm hắn làm muôn mảnh!

Thiếu nữ bình tĩnh nói:

- Chỉ e không đơn giản như ngươi nói đâu!

Lăng Vô Linh thấy bọn người này là tặc đảng Cự Linh Giáo, lại còn dám khoác lác bằm vằm Vũ Diệp ca ca thì nổi giận định xông vào nhưng nghe tên hắc diện hán tử nói:

- Lão đệ! Nha đầu này đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ! Chúng ta cứ lột truồng nó ra hành lạc cho chán một trận rồi nói sau!

Thiếu nữ run người quát lên:

- Ngươi dám?

Tuy miệng quát nhưng người đã bị điểm huyết nên muốn cử động mà không được, chỉ bất lực nghiêng răng nhìn đối phương, nước mắt trào ra!

Hán tử mặt ngựa cười hắc hắc nói:

- Có gì mà không dám? Chúng ta cứ hành lạc chán chê rồi để ngươi trần truồng như thế mang vào “Ánh Ba Môn”, khi đó xem chương môn nhân của ngươi nói gì?

Lăng Vô Linh không nén được nữa lao vào quát:

- Bọn dâm tặc Cự Linh Giáo! Các ngươi chỉ quen ức hiếp những nữ nhân đã không có khả năng kháng cự mà thôi! Như thế thì oai linh gì mà huênh hoang?

Hai tên hán tử kinh hãi nhảy lùi mấy bước, nhìn lại thấy một thiếu niên mới mười lăm mười sáu tuổi thì trấn tĩnh lại ngay.

Hán tử mặt ngựa vung đao xông vào quát:

- Tiểu tử! Ngươi đã chán sống rồi hay sao mà dám can thiệp vào việc của các gia gia?

Vừa quát vừa xuất chiêu “Lực bích hoa sơn” chém xuống.

Lăng Vô Linh lách người tránh đi, đồng thời thi triển một thức “Hoàng tước quy sào” lướt người tới sát bên hán tử mặt ngựa, kiếm đã xuất hiện trong tay.

Một ánh chớp lóe lên...

Hán tử mặt ngựa rú lên thất thanh, cùng với huyết quang xối xả cánh tay phải bị chém đứt tận vai rơi phịch xuống đất, tên hán tử cũng loạng choạng một lúc rồi ngã nhào xuống ngất đi...

Hắc diện hán tử thấy sư đệ trọng thương thì nộ khí xung thiên tuy biết đối phương lợi hại nhưng nghĩ thiếu niên kia mới mười lăm mười sáu tuổi, dù nói gì cũng không thắng nổi mình, liền hùng hổ múa đao xông tới quát lên:

- Tiểu tử đền mạng cho nghĩa đệ ta!

Vừa quát vừa xuất liền bảy tám chiêu chém sang Lăng Vô Linh.

Lăng Vô Linh không chút hoang mang lùi lại mấy bước tránh chiêu rồi chọt thét to một tiếng, người lao vút lên không, thi triển công phu “Lăng không nhiếp

vật” mới học được từ Tạ Vũ Diệp đoạt ngay được thanh cương đao của hắc diện hán tử.

Tên này bị đoạt mất binh khí hốt hoảng nhảy lui, nhưng bị Lãng Vô Linh phóng dao tới cắm ngay vào chính giữa ngực xuyên ra tận hậu tâm!

Giết xong hắc diện hán tử, Lãng Vô Linh bước tới giải khai huyết đạo cho thiếu nữ.

Cô ta vội quỳ xuống, rồi rít tạ ơn.

Lãng Vô Linh đỡ thiếu nữ lên nói:

- Chúng ta đều là người trong võ lâm, đi đường gặp chuyện bất bình, bạt đao tương trợ là chuyện thường, thư thư đừng nói đến ơn huệ! Xin hãy nói xem, thư làm thế nào mà bị hai tên tặc nhân đó Cự Linh Giáo bắt được?

Thiếu nữ đáp:

- Tiện thiếp tên là Bạch Liên Hoa, đệ tử của “Ánh Ba Môn”, vừa rời phụng mệnh chương môn nhân Hương Vô Vu đến “Đan Tâm Trại” ở Thái Bạch Sơn để tham kiến Thống lĩnh võ lâm Tạ Vũ Diệp Tạ đại hiệp...

Lãng Vô Linh ngạc nhiên hỏi:

- Tạ Vũ Diệp Tạ đại hiệp là Thống lĩnh võ lâm?

Bạch Liên Hoa gật đầu đáp:

- Không sai! Ngày mồng năm tháng năm tức Tết Đoan Ngọ vừa qua, Trại chủ “Đan Tâm Trại” “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn bị Cự Linh Giáo không chế bức ép mời quần hùng toàn thể võ lâm đến “Đan Tâm Trại” tham gia lễ đại thọ sáu mươi của mình, âm mưu của Cự Linh Giáo là dùng mấy tên cao thủ võ công tuyệt đỉnh uy bức bắt võ lâm hàng phục. Bọn chúng hầu như đã sắp đạt được mục đích, chỉ một tên hộ pháp Xuân Phong Đạo Nhân đã thắng cả mấy vị chương môn nhân, đả thương Huệ Phi Đại Sư của Thiếu Lâm Tự... Trong lúc họa kiếp võ lâm đang treo lơ lửng trên đầu thì Tạ đại hiệp kịp thời xuất hiện đáng trọng thương tên Xuân Phong Đạo Nhân cuồng ngồng kia và bọn thủ hạ của hắn làm quần tặc Cự Linh Giáo chạy bán sống bán chết khỏi “Đan Tâm Trại”... Sau đó cao thủ các phái võ lâm tiến hành Đại hội, nhất trí đề cử Tạ đại hiệp làm Thống lĩnh để chỉ huy toàn võ lâm tiêu diệt Cự Linh Giáo, lập đại bản doanh ở “Đan Tâm Trại”...

Lãng Vô Linh cũng có nghe Cổ Toàn nói đến chuyện này, nhưng lão lại bảo Tạ Vũ Diệp đã đến Lãnh Vân Bang, ngạc nhiên hỏi:

- Vậy bây giờ Tạ đại hiệp vẫn còn ở “Đan Tâm Trại” hay sao?

Bạch Liên Hoa đáp:

- Có lẽ thế! Vừa rời “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn cho bồ câu thư truyền tin đến “Ánh Ba Môn” triệu tập các phái đến “Đan Tâm Trại” để thương lượng kế hoạch đối phó với Cự Linh Giáo...

Chương môn nhân Hương Vô Vu nhận được tin liền thương lượng với Tổng quản Ngô Như Thủy, sau đó quyết định cử người đến “Đan Tâm Trại”.

Vì tiện thiếp khinh công cao nhất trong các tử muội nên được phái mang thư đến Thái Bạch Sơn. Nào ngờ vừa xuất môn đi được chừng hai trăm dặm thì gặp hai tặc nhân kia. Chúng định tập kích “Ánh Ba Môn”, muốn bắt tiện thiếp dẫn đường vòng tới hậu sơn để đánh úp, nhưng sợ ở đó có bố trí cơ quan mai phục...

Lăng Vô Linh nghe Bạch Liên Hoa nói ra tính danh của chương môn nhân và Tổng quản “Ánh Ba Môn”, chợt nhớ lại mình có hai vị sư thư là Hương Vô Vu và Ngô Như Thủy, nhưng khi mình tới “Hàn Nguyệt Am” thì hai vị đó đã xuất sư, không ngờ bây giờ hai người đã trở thành chương môn nhân và Tổng quản “Ánh Ba Môn”.

Lần này Cự Linh Giáo âm mưu tập kích “Ánh Ba Môn”, chỉ sợ ngoài hai tên tặc nhân này còn có người khác nữa, liền nói:

- Bạch thư thư! Cự Linh Giáo đã có ý đồ tập kích “Ánh Ba Môn” thì không chỉ có hai tên đầu hũ kia đâu. Tặc đảng có rất đông cao thủ, chỉ e hiện đã có tên thâm nhập vào đó rồi. Chúng ta mau quay lại thôi!

Bạch Liên Hoa liền hiểu ra nguy cơ, gật đầu nói:

- Phải đấy! Nào đi!

Lăng Vô Linh ngăn lại:

- Khoan đã!

Rồi đến gần tên hán tử mặt ngựa, thấy hắn vừa tỉnh lại liền hỏi:

- Nói mau! Kế hoạch các ngươi định tấn công “Ánh Ba Môn” thế nào, lực lượng có bao nhiêu?

Tên hán tử mặt ngựa lắc đầu đáp:

- Không biết!

Lăng Vô Linh nghiến răng hỏi:

- Ngươi thật không chịu nói?

Tặc nhân vẫn bướng bỉnh:

- Ta không biết!

Lăng Vô Linh nổi giận cho một kiếm giết chết tặc nhân rồi theo Bạch Liên Hoa khẩn trương quay lại “Ánh Ba Môn”.

Hai người thi triển khinh công lao như bay, nhưng không sao về kịp “Ánh Ba Môn” trước khi trời tối.

Đến hoàng hôn, hai người đành ghé tạm vào một trấn nhỏ điểm tâm.

Khi ăn uống xong đứng lên, Bạch Liên Hoa chợt cảm thấy đầu vầng mắt hoa phải vịn lấy mép bàn cho khỏi ngã.

Nguyên vì Bạch Liên Hoa đấu với hai tặc nhân một trận, sau bị chúng điếm huyết đạo quá lâu, khi được Lăng Vô Linh giải huyết lại không vận công điều tức, vừa rồi phải chạy hơn một canh giờ nên tim không đủ điều tiết máu mà xảy ra hiện tượng kiệt lực làm đầu vầng mắt hoa.

Thấy tình trạng Bạch Liên Hoa như thế, Lăng Vô Linh tuy sốt ruột nhưng cũng đành thuê phòng trọ lại để Bạch thư thư vận công điều tức khôi phục lại công lực.

Ở khách điếm, Lăng Vô Linh tình cờ gặp lại huynh đệ “Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn và “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh.

“Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn chấp tay hỏi:

- Lăng thiếu hiệp đi đâu mà tới đây thế? Tạ đại hiệp đạo này thế nào? Có được khang an không?

Lăng Vô Linh đáp:

- Chúng tôi đến “Ánh Ba Môn” ở Thanh Liễu Am có chút việc...

Vì trong phòng đã bày sẵn cơm rượu nên “Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn mời Lăng Vô Linh và Bạch Liên Hoa vào uống rượu nói chuyện.

Qua câu chuyện, huynh đệ Cổ Toàn được biết Bạch Liên Hoa định đến “Đan Tâm Trại” nhưng bị hai tặc nhân của Cự Linh Giáo chặn lại dọc đường được Lăng thiếu hiệp giải cứu, vì biết âm mưu của Cự Linh Giáo định tấn công Thanh Liễu Am nên hai người quay lại.

Còn Cổ Toàn nói mình phụng mệnh chương môn sư huynh Thiệu Phong Các đến liên lạc với “Ánh Ba Môn” để chuẩn bị cho việc tiêu diệt Cự Linh Giáo.

Lăng Vô Linh hỏi:

- Vậy Tạ huynh đang ở “Đan Tâm Trại” hay sao?

“Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn lắc đầu:

- Theo tại hạ biết thì Tạ Thống Lĩnh đang ở “Tứ Hải võ Hội”. Theo ước hẹn thì phải tới ngày mùng một tháng sáu thì tất cả mới tập trung về “Đan Tâm Trại” để thống nhất chương trình hành động lần cuối cùng.

Tối hôm đó ở lại khách điếm, sáng hôm sau bốn người điếm tâm qua loa rồi cùng nhau tới “Ánh Ba Môn”.

Đầu giờ thìn, họ đã đến trước Thanh Liễu Am, thấy đại môn mở toang, trong am có hai khối người đối thị nhau, một bên gồm hơn trăm người, đa số là ni cô, có cả nam nhân và nữ sĩ giang hồ, có lẽ đó là người “Ánh Ba Môn”.

Phía đối diện chỉ có hơn hai chục tên hán tử, nhưng tên nào tên này đều cao lớn dữ dằn.

Giữa hai khối người này có hai người một nam một nữ đang kịch đấu với nhau.

Nữ nhân là một trung niên nữ ni chừng hơn ba mươi tuổi, thân thể cao lớn, còn nam nhân là một hán tử mặt đỏ râu quai nón, chừng hơn bốn mươi tuổi, vành tai phải bị sút mất một mảng lớn.

Hai người đều dùng kiếm.

Lăng Vô Linh nhận ra nữ nhân thi triển chính là “Lưỡng nghi cửu u thân kiếm” của bổn môn, liền biết ngay sư thư của mình nhưng không biết là ai trong hai vị Hướng Vô Vu và Ngô Như Thủy?

Hai người kiếm thuật đều rất cao minh, nhưng đấu ngoài trăm chiêu thì trung niên nữ ni dần đuối sức nên sa vào thế hạ phong.

- Khoan đã!

“Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn thấy trung niên nữ ni yếu thế nên tiến vào đấu trường nói:

- Bây giờ đã gần trưa. Ý tại hạ muốn hai vị tạm thời nghỉ ngơi một lúc, chờ qua Ngọ hãy đấu tiếp, thế nào?

Xích diện hán tử trừng mắt quát:

- Ngươi là ai mà dám xông vào đây làm náo sự?

Cố Toàn chấp tay diềm đạ trả lời:

- Tại hạ là “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn, đệ tử phái Nga Mi, phụng mệnh Tạ Thống lĩnh Tạ đại hiệp tới đây giám trận!

Xích diện hán tử nghe Cố Toàn nói được Tạ Vũ Diệp phái đến thì trong lòng rung động, mặt biến sắc, ngạo khí giảm đi không ít.

Hắn gật đầu đáp:

- Thôi được! Tại hạ là “Bách Độc Ma Thủ” Ô Tư Kính, Đường chủ “Kim Tước Đường” của Cự Linh Giáo, chấp thuận đề nghị của Cố đại hiệp!

Trung niên nữ ni đang đấu chính là chủ trì Thanh Liễu Am Hương Vô Vu, đương nhiên cũng chấp thuận tạm đình chiến.

Lăng Vô Linh nghe xích diện hán tử tự giới thiệu mình là Ô Tư Kính, nghĩ thầm:

- Thì ra tên này là hung thủ cầm đầu vụ huyết sát ở Tạ gia trang, kẻ đích thân dùng cực hình độc Vũ Diệp ca ca! Hôm nay mình nhất định phải giết hắn, thay Vũ Diệp ca ca trả thù!

Tuy nghĩ thế nhưng vì song phương đã thỏa thuận bãi binh nên không tiện phản đối.

Hướng Vô Vu ra lệnh cho môn hạ đệ tử về phòng mình dùng cơm chay, “Bách Độc Ma Thủ” Ô Tư Kính thì cho thuộc hạ tản ra tìm chỗ bóng mát ngay trước tiền viện nghỉ ngơi lấy lương khô ra ăn.

Hướng Vô Vu cho mời Lãng Vô Linh và huynh đệ “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh vào tiền sảnh chiêu đãi, cả Bạch Liên Hoa cũng tham dự.

Vừa nhập tọa xong, nghe Bạch Liên Hoa giới thiệu Lãng Vô Linh là đệ tử của “Hàn Nguyệt Thân Ni”, Hướng Vô Vu liền nói:

- Bần ni mạo muội xin hỏi Lãng thiếu hiệp có phải là Liên sư muội không?

Lãng Vô Linh vội rời ghế đứng lên chấp tay nói:

- Tiểu muội Lãng Hồng Liên xin kiến lễ hai vị sư thụ!

Nói xong hành một lễ.

Ngô Như Thủy bước tới cầm tay Lãng Hồng Liên kéo nàng ngồi xuống ôm vào lòng nói:

- Thật là một tên du đảng tuấn kiệt! Năm ngoái sư thụ về “Hàn Nguyệt Am” thăm sư phụ, lúc đó sư muội không ở trong am. Sư phụ nói không lâu nữa người sẽ hạ sơn, dặn chúng ta coi chừng chiếu cố. Bây giờ sư muội giả trang nam nhân thế này, làm sao chúng ta nhận ra được?

Hướng Vô Vu cũng cười nói:

- Sư phụ cũng cho biết sư muội là Lãng Hồng Liên, nhưng cải tên thành Vô Linh. Nhờ đó vừa rồi nghe Bạch Liên Hoa giới thiệu ta mới nhớ ra.

“Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn sừng sốt nhìn mọi người, sau đó mới hiểu ra thâm nghĩa:

- Thì ra vị thiếu hiệp này là nữ giả trang! Thế mà Tạ thiếu hiệp chẳng biết chút gì! Lần sau gặp lại, mình phải nói cho thiếu hiệp biết mới được!

Bạch Liên Hoa cũng nghĩ thâm:

- Thì ra không phải là Lãng đệ đệ mà là Liên sư thúc!

Bấy giờ bọn Ô Tư Kính ngồi nghỉ ở tiền viện, vừa ăn vừa chăm chú nghe ngóng động tĩnh trong tiền sảnh.

Ô Tư Kính nghe rõ những lời mọi người nói chuyện với nhau trong sảnh, nghĩ thâm:

- Trong lần dự lễ thọ lục tuần của Công Tôn Tuấn vừa rồi ở “Đan Tâm Trại”, không có người nào ở đây đến tham dự, hiển nhiên đều thuộc hàng vô danh tiểu tốt! Chưởng môn nhân phái Nga Mi Thiệu Phong Các bị Đường chủ Cáp Cưu Đường Cách Kỳ Du đánh trọng thương, như vậy đủ thấy đệ tử Nga Mi chẳng có gì đáng sợ, vừa rồi “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn làm ra vẻ ung dung đạo mạo nhưng bản lĩnh vị tất đã được bao nhiêu.

Còn tiểu tử kia thực chất là nữ giả trang, đã là tiểu sư muội của am chủ, đương nhiên võ công không bằng sư thụ. Vừa rồi Hương Vô Vu đấu với mình đã sắp bại, vậy thì còn sợ ai nữa? Vừa rồi mình kiêng kỵ đôi chút, lại nghe nói “phụng mệnh Thống lĩnh”, sợ có thêm viện binh nên chấp thuận tạm nghỉ, còn bây giờ nghe chúng nói thì chẳng có viện binh nào... Lát nữa tái đấu, nếu chúng chịu hàng phục Cự Linh Giáo thì chớ, nếu không, mình sẽ làm cỏ Thanh Liễu Am, giết luôn hai tiểu tử phái Nga Mi và tiểu sư muội của Hương Vô Vu, báo thù cho trận “Đan Tâm Trại” vừa rồi!

Ô Tư Kính nghĩ thế mà lòng dương dương tự đắc, hẳn đâu có biết rằng mình đã bị Lăng Hồng Liên kết tội tử hình?

Vừa mới qua ngõ, bên phía Cự Linh Giáo một tên hán tử cao lớn đứng lên, hướng vào tiền sảnh nói to:

- Giờ nghỉ ngơi đã xong. Tại hạ Thạch Bất Khai, đệ tử “Nhận Minh Đường” mời vị nào trong “Ánh Ba Môn” đấu mấy chiêu!

“Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh bước ra đáp:

- Tại hạ là Vũ Khánh, đệ tử phái Nga Mi, được Tà Thống lĩnh và chương môn nhân phái tới đây thị sát tình hình “Ánh Ba Môn”, xin được thỉnh giáo cao chiêu của Thạch đại hiệp!

Nói xong hỏi luôn:

- Không biết Thạch đại hiệp muốn dùng binh khí hay đấu tay không?

Thạch Bất Khai cười hắc hắc đáp:

- Các hạ muốn đấu thế nào, tại hạ cũng chiều!

Tuy miệng nói thế, nhưng vừa dứt lời đã xuất thủ đáng ngay, như thế là buộc đối phương phải chấp nhận cách lựa chọn của mình!

Thạch Bất Khai vừa động thủ đã dốc toàn lực, song chương vận cả tám thành công lực đánh ra một chiêu hai thức đánh sang vai trái và sườn phải đối phương.

Thấy Thạch Bất Khai xuất lực đạo hung mãnh như thế, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh lách mình tránh đi rồi thuận thế xuất chiêu “Lôi kích ngũ nhạc” đánh trả lại.

Thạch Bất Khai biết lợi hại lùi ba bước tránh, sau đó lại xuất chiêu “Phong quyền tàn vân” phản kích.

Hai người chiêu qua chương lại, càng đấu càng hung hiểm. “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh thi triển La Hán quyền chương xuất như phong, hết chương này đến chương khác liên miên bất tận khiến Thạch Bất Khai phải dốc sức đối phó không tìm được cơ hội hoàn thủ.

Qua ngoài ba mươi chiêu, bại thế của Thạch Bất Khai càng lộ rõ.

Qua thêm mười chiêu nữa, Thạch Bất Khai bị trúng một quyền vào vai loạng choạng lùi lại, miệng ói ra một bãi máu, hiển nhiên nội phủ đã thụ thương!

Hai tên đệ tử Cự Linh Giáo vội nhảy ra dìu hấn lùi lại ngồi vận công chữa thương.

Thạch Bất Khai vừa bại trận phải lui liền có một tên hán tử khác nhảy ra quát lớn:

- Tiểu bối phái Nga Mi! Dám đả thương đệ tử “Nhạn Minh Đường”, hôm nay lão tử cho ngươi chết không có chỗ chôn!

“Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn nhảy ra chặn hấn lại nói:

- Bằng hữu chớ vội! Thắng bại là chuyện thường trong võ lâm, có gì mà cay cú? Nếu muốn động thủ, tại hạ sẽ tiếp ngươi vài chiêu!

Tên hán tử quát lên:

- Ngươi học được bao nhiêu công phu của phái Nga Mi thì cứ thi thố hết ra, bôn tọa cũng không sợ! Nói xong vung tay chực đánh.

“Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn xua tay nói:

- Khoan đã! Trước tiên các hạ xưng danh tính ra. Cố Toàn này không giết kẻ vô danh!

Tên kia nói:

- Bôn nhân là Bàn Dã, Đường chủ “Nhạn Minh Đường”!

“Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn “À!” một tiếng nói:

- Nguyên các hạ vừa rồi là bại tướng du hồn dưới chướng “Thần Tích Oạng” Phùng đại hiệp, chẳng lẽ Cự Linh Giáo đã hết người rồi hay sao mà còn để ngươi tới đây điều võ dương oai?

Bàn Dã bị gọi lại nổi nhục thì nộ khí xung thiên, đỏ mặt tía tai gào lên:

- Tiểu bối Nga Mi! Ngươi thật đã chán sống rồi! Lão tử hôm nay thì không giết được ngươi ta sẽ không làm người!

Dứt lời xuất trao bồ tới, chộp vào Huyệt Mệnh Môn địch thủ.

Cố Toàn lách mình sang tả, xuất chiêu diêm tới “Lao Cung Huyệt” tên Đường chủ.

Bàn Dã cũng lùi lại tránh, xuất chiêu “Thôi song vọng nguyệt” đánh tới tâm khẩu Cố Toàn.

Qua mấy chiêu, “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn thấy đôi phương võ công bất tục, liền thi triển tuyệt học “Đại lực điều trao công” đôi phó, trao phát ra liên hồi kỳ trận.

“Bách Tý Kim Cương” quả thật danh bất hư truyền! Bàn Dã bị vây trong vòng trao ảnh dày đặc, không sao thoát ra được, chẳng bao lâu thì sa vào hiểm cảnh!

Cái gì đến phải đến, Bàng Dã ra sức kháng cự được bảy tám chiêu thì chân tay luống cuống, động tác kém linh hoạt dần.

“Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn ra sức tấn công, chọt quát to một tiếng xuất Kiên tĩnh chiêu “Điều tử xuyên vân” song trao cùng xuất, chộp tới ngực và vai đối thủ!

Bàng Dã chỉ tránh được một trao, ngực áo bị xé rách nhưng không trúng da thịt, nhưng bị trao thứ hai chộp nát vai ngã nhào xuống không đứng lên nổi.

“Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn thu chiêu, ôm quyền nói:

- Đa tạ Bàng Đường chủ nhường nhịn!

Hướng Vô Vu đứng ở hàng lang, thấy Cự Linh Giáo bị thua liền hai trận thì cao hứng nghĩ thầm:

- May nhờ có huynh đệ “Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn chi viện, nếu không đệ tự “Ánh Ba Môn” có ai thắng nổi một tên Đường chủ của Cự Linh Giáo?

Vị am chủ tính toán:

- Chắc bây giờ Ô Tư Kính sẽ đích thân xuất trường. “Bách Tý Kim Cương” Cổ đại hiệp vừa qua một trận kịch đấu, ắt không còn sức đối phó. Vừa rồi mình không thắng được hắn, như vậy Ngô sư muội cũng không phải là đối thủ... Biết làm sao bây giờ?

Quả nhiên “Bách Độc Ma Thủ” Ô Tư Kính khoát tay ra lệnh cho hai tên đệ tử dìu Bàng Dã về rồi từ từ tiến ra trường đấu nhếch mép cười nhạt nói:

- “Đại lực điều trao công” của Nga Mi quả nhiên danh bất hư truyền! Bôn Đường chủ xin lĩnh giáo Cổ đại hiệp vài chiêu tuyệt học!

Hướng Vô Vu định xuất trường quyết tử với Ô Tư Kính thì chợt thấy sau lưng một nhân ảnh lao ra, nhìn lại thấy đó là tiểu sư muội Lăng Hồng Liên, kinh hãi nghĩ thầm:

- Tiểu sư muội thật không biết trời cao đất dày là gì! Đấu với một tên Đường chủ Cự Linh Giáo, đâu phải chuyện chơi? Chẳng lẽ vừa rồi Liên muội không thấy mình sắp bại dưới tay hắn?

Lăng Hồng Liên đến trước Ô Tư Kính nói:

- Đường chủ thân thủ bất phạm, mười một năm trước đã tra khảo một hài tử bảy tám tuổi đến nỗi thập tử nhất sinh, mấy ngày sau còn chưa bò dậy được. Tạ Thống lĩnh còn chưa quên được mối ân tình đó nên ra lệnh cho tiểu nữ đến đây thỉnh giáo tuyệt học của người!

Nghe Lăng Hồng Liên nhắc lại chuyện cũ, Ô Tư Kính lập tức nhớ ra hài tử ngày xưa bị mình bẻ gãy chân tay bây giờ là Thống lĩnh võ lâm Tạ Vũ Diệp!

Bất giác hắn sờ lên vành tai mình vừa rồi bị “Nhất chỉ thiên công” của Tạ Vũ Diệp xé rách, trong lòng không khỏi phát run!

Lăng Hồng Liên chột rút kiếm quát lên:

- Ác tặc tiếp chiêu!

Lời chưa dứt, kiếm đã đâm tới diện môn địch thủ.

Ô Tư Kính lùi lại ba bước nộ khí nổi lên, nghiêng răng nói:

- Nha đầu muốn chết!

Dứt lời đã rút kiếm cầm tay, xuất một chiêu “Phi vân kích điện” đâm tới ngực Lăng Hồng Liên.

Thiếu nữ vận “Cửu u âm khí” bổ mãn toàn thân rồi mới yên tâm phát chiêu “Hồi phong phát liễu” chém tới khuỷu tay trái địch.

Ô Tư Kính thất kinh lùi kiếm tránh chiêu.

Lăng Hồng Liên vừa dành được tiêu cơ liền thừa cơ thi triển “Luỡng nghi cửu u thần kiếm” tăng cường tấn công.

Trước thế kiếm hung mãnh như thế, Ô Tư Kính hốt hoảng lùi lại nghĩ thầm:

- Kiếm pháp gì mà lợi hại quá vậy? Nha đầu này với Hướng Vô Vưu là sư tỷ muội đồng môn, làm sao Hướng Vô Vưu không biết kiếm pháp này?

Hắn nghĩ thế cũng không sai, vì sau này “Hàn Nguyệt Thần Ni” mới nghiên cứu ra kiếm pháp lợi hại đó để giúp Lăng Hồng Liên thắng được cường địch báo cừu rửa hận.

Ngay chính Hướng Vô Vưu và Ngô Như Thủy thấy tiểu sư muội thi triển kiếm pháp kỳ ảo như thế cũng phải ngạc nhiên.

Lăng Hồng Liên thấy đối phương lùi về thủ thế liền ra sức tan, kiếm chiêu phát ra như sóng Trường Giang đại hải hết lớp này đến lớp khác.

Ô Tư Kính đấu được ba bốn mươi chiêu thì kinh hồn bạt vía tay xuất kiếm mà bụng thâm run.

Trong lúc hoang mang hắn bị trúng một kiếm xuyên vai máu tuôn ra đỏ áo.

Lăng Hồng Liên đã lập ý giết hắn báo thù cho Vũ Diệp ca ca nên không dừng lại, xuất chiêu tuyệt sát “Bích huyết tam tàn”!

Một tiếng rú thảm vừa phát ra khỏi miệng tên Đường chủ thì nghẹn lại vì cổ họng hắn bị kiếm chém đứt, đầu lia khỏi cổ lăn xa mấy trượng!

Chúng nhân đệ tử “Ánh Ba Môn” kinh ngạc “Ồ” lên một tiếng rồi sau đó một lúc mới hoan hô vang dậy.

“Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh chột hô to:

- Tiêu diệt tặc đồ Cự Linh Giáo!

Mọi người lập tức hưởng ứng, vung binh khí lao vào quần tặc.

Vì “Ánh Ba Môn” chỉ là một môn phái nhỏ nên lần này Cự Linh Giáo chỉ phái hai tên Đường chủ suất lĩnh hơn hai chục đệ tử của “Nhạn Minh Đường” và “Kim Tước Đường”.

Thực ra chúng tính như vậy cũng không sai, nếu Bạch Liên Hoa không may mắn gặp được Lăng Hồng Liên kéo theo việc huynh đệ . “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn và “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh cùng tới Thanh Liễu Am thì “Ánh Ba Môn” không có hy vọng gì tránh được họa kiếp.

Thế nhưng “Thiên bất dung gian”, hôm nay chúng gặp phải sát tinh.

Bàng Dã trọng thương, “Bách Độc Ma Thủ” Ô Tư Kính bị giết, quần tặc chỉ hai chục tên như rắn không đầu, tinh thần hoàn toàn sụp đổ, làm sao kháng cự nổi với hơn trăm cao thủ “Ánh Ba Môn”, trong đó “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh như hung thần ác sát xông tới đâu là giết tới đó, hạ thủ không chút lưu tình.

Chỉ trong vòng nửa canh giờ, tàn dư của Cự Linh Giáo hoàn toàn bị tiêu diệt, không một tên thoát mạng.

“Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn là người cơ cảnh, biết nếu để Cự Linh Giáo biết tin này thì “Ánh Ba Môn” khó thoát khỏi họa diệt môn nên bàn với Hướng Vô Vuu cấm môn hạ đệ tử lan truyền tin tức này và nhanh chóng thanh lý hiện trường không để lại dấu vết.

Thanh lý hiện trường xong, Hướng Vô Vuu cho mở đại yến mừng công, hôm nay Thanh Liễu Am phá lệ khuân ra một thùng rượu lớn mừng công.

Lăng Hồng Liên được mời vào vị trí thượng tọa. Không ai có thể phủ nhận hôm nay “Ánh Ba Môn” tránh được họa diệt môn là nhờ cả vào công lao của nàng. Nếu không có Lăng Hồng Liên thì ai đối phó nổi với Ô Tư Kính?

Chủ khách tọa định xong, đích thân Hướng Vô Vuu bung chén mời Lăng Hồng Liên nói:

- Tiểu sư muội quả là trang tuấn kiệt, là niềm tự hào của sư môn! Không chỉ tiểu sư muội có công lực cao cường mà vừa rồi người thi triển kiếm pháp gì thư thư cũng không biết.

Lăng Hồng Liên nhận ra trong lời của sư thư có hàm ý ghen trách sư phụ thiên vị mình, liền đáp:

- Sư thư! Thực ra trong thời gian ở bên Vũ Diệp ca ca, tiểu muội có luyện thêm một môn tâm pháp do huynh ấy chỉ dạy nên công lực tăng tiến thêm một phần, còn pho kiếm pháp đó gọi là “Lưỡng nghi cứu u thần kiếm” do sư phụ mới sáng tạo ra sau này để giúp sư muội báo thù rửa hận...

Hướng Vô Vuu bấy giờ mới hết bất bình, cười nói:

- Nguyên là như thế!

Rồi hướng sang huynh đệ “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn chấp tay nói:

- Hôm nay “Ánh Ba Môn” chúng tôi được hai vị đại hiệp dốc đỉnh lực tương trợ nên mới thoát khỏi kiếp nạn. Sau này dù bất cứ gặp ở đâu, đệ tử “Ánh Ba Môn” cũng coi hai vị là đại ân nhân, mỗi ân tình đó chúng tôi xin nguyện ghi khắc không bao giờ quên!

Từ khi Lăng Hồng Liên xuất thủ đánh bại Ô Tư Kính, Hường Vô Vu nhận ra đệ tử “Ánh Ba Môn” tỏ ra rất cung trọng vị tiểu sư thúc này, vô hình trung làm giảm đi sự kính trọng đối với mình, quét mắt nhìn môn hạ đệ tử một lượt rồi cao giọng nói tiếp:

- Tiểu sư muội Lăng Hồng Liên võ công cái thế, cao hơn bản ni rất nhiều. Đặc biệt “Lưỡng nghi cứu u thần kiếm” lại càng thần diệu. Bản ni có ý nhường chức chương môn cho Liên sư muội đảm trách để dương danh “Ánh Ba Môn”, hơn nữa không biết các vị huynh đệ tỷ muội đồng môn thấy thế nào?

Hường Vô Vu vốn là người tâm địa hẹp hòi, không có lượng bao dung. Ngày xưa “Hàn Nguyệt Thần Ni” đã nhận ra điều đó, đặc biệt việc Hường Vô Vu tự ý lập ra “Ánh Ba Môn” đã làm Thần Ni bất bình, tuy nói là “Lưỡng nghi cứu u thần kiếm” mới được sáng tạo ra sau này nhưng trước đó “Cửu u âm khí” bà cũng không truyền cho hai người mà dốc lòng truyền thụ cho Lăng Hồng Liên. “Hàn Nguyệt Thần Ni” đã cho Ngô Như Thủy đi theo Hường Vô Vu để trợ lực nhưng thực chất là để giám sát đại đệ tử.

Bây giờ Hường Vô Vu nói ra câu này không nhằm mục đích gì khác hơn là làm cho Lăng Hồng Liên thấy khó xử mà nhanh chóng rời khỏi Thanh Liễu Am, đồng thời cũng nhằm thăm dò phản ứng của mọi người.

Hường Vô Vu vừa nói xong thì Lăng Hồng Liên cảm thấy trong lòng trào lên một cảm giác chua xót.

Người ta nói “Khách mạnh cũng không ai lấn chủ”, huống chi đây lại là sư thư của mình, khó gì mà không nhận ra động cơ của Hường Vô Vu trong câu nói đó?

Thật tình mà nói, sư phụ “Hàn Nguyệt Thần Ni” cũng có nói cho Lăng Hồng Liên biết tính khí hẹp hòi của Hường Vô Vu nhưng bà cũng dặn kỹ là sau này ra ngoài giang hồ hãy quan tâm chiếu cố đến đại sư tỷ mình cũng như “Ánh Ba Môn”, bây giờ đã thế, làm sao nàng còn ở lại Thanh Liễu Am được nữa?

Nàng tặc lưỡi nghĩ thầm:

- Giang hồ bao la, ở đâu mà chẳng được?

Nghĩ đoạn đứng lên nói:

- Đại sư tỷ nói thế sai rồi! Tiểu muội mới xuất sư bước vào giang hồ, kiến thức còn rất hạn hẹp, đừng nói không thể đảm đương nổi trọng nhiệm chương môn nhân một môn phái mà ngay cả việc hành khứ giang hồ cũng hy vọng được hai vị sư chú bảo cho, xin sư thư đừng nói đến chuyện đó nữa

Mặt khác trước mắt ý nguyện duy nhất của tiểu muội là tiêu diệt sạch bọn người của tặc đảng Cự Linh Giáo báo huyết hải thâm cừu cho phụ mẫu, chính vì lý do đó mà tiểu muội đổi tên thành “Vô Linh”.

Nếu đại sư thư cho rằng tiểu muội vừa rồi xuất thủ để có ý đồ đề cao mình để nắm lấy chức chương môn “Ánh Ba Môn” thì tiểu muội sẽ lập tức đi khỏi Thanh Liễu Am!

Nói xong bước tới nắm lấy tay Ngô Như Thủy, nước mắt chứa chan.

Ngô Như Thủy nói:

- Tiểu sư muội bình tĩnh lại đi! Nói xong kéo Lăng Hồng Liên trở về ngồi vào chỗ cũ.

Hương Vô Vu cười nói:

- Tiểu sư muội đừng tức giận một cách trẻ con như thế! Đại sư tỷ nói thế là thành tâm muốn cho “Ánh Ba Môn” ngày càng phát triển lớn mạnh hơn chứ không có ý ghen tỵ gì đâu!

Lăng Hồng Liên lau nước mắt, cười nói:

- Hai vị sư thư! Các vị sư thư, huynh đệ “Ánh Ba Môn”! Hồng Liên dù là thế nào cũng tự coi mình là đệ tử của bốn môn, sư phụ từng nhiều lần dặn dò tiểu muội là hãy cố sức phò tá hai vị sư thư. Vì thế, dù tiểu muội không ở Thanh Liễu Am, nhưng sau này các vị có chỗ nào cần đến tiểu muội cứ xin nói một tiếng, dù bất cứ ở đâu, vì “Ánh Ba Môn” mà phải nhảy vào nước sôi lửa bỏng, tiểu muội cũng không từ nan!

“Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn đứng lên nói:

- Tại hạ chúc mừng Hương chương môn nhân có một vị trợ thủ đắc lực, sau này còn lo gì “Ánh Ba Môn” không có uy danh như thiên hạ?

Tối đó mọi người uống rượu vui vẻ đến khuya.

Sau khi bàn bạc thỏa thuận xong, sáng hôm sau huynh đệ “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn lên đường trước trở về “Đan Tâm Trại”, báo cáo lại tình hình với “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn, còn Lăng Hồng Liên lên đường đi Hán Khẩu tới “Tứ Hải võ Hội”. Họ nhất trí với nhau ngày mồng một tháng sáu sẽ tập trung ở “Đan Tâm Trại”.

Ba người rời Thanh Liễu Am, chia thành hai đường tiến phát.

Lăng Hồng Liên nóng lòng muốn gặp Vũ Diệp ca ca, ra sức thi triển khinh công tiến về Hán Khẩu.

Nàng vẫn đóng giả nam trang như trước, ba ngày sau thì tới nơi.

Lăng Hồng Liên vào thành thì trời đã hoàng hôn, không thuê phòng trọ lại mà hỏi thăm đường đến ngay “Tứ Hải võ Hội”.

Nàng không đi vào cổng chính mà vượt tường vào, vừa khéo gặp ngay Tạ Vũ Diệp biểu diễn “Lưỡng nghi cứu u thần kiếm” của mình ở võ trường cho Tư Đồ Linh xem.

Đứng quan sát một lúc, Lăng Hồng Liên phát hiện thấy có một bóng đen cũng đang chăm chú quan sát Vũ Diệp ca ca.

Vừa lúc ấy thì Tạ Vũ Diệp phát hiện ra có người, quát hỏi:

- Ai?

Bóng đen kia thấy đã bị lộ, vội lao đi.

Lăng Hồng Liên tin chắc hẳn là gian tế, liền băng mình đuổi theo.

Tạ Vũ Diệp nghe kể đến đó thì ngắt lời hỏi:

- Liên muội có thấy được diện mạo hẳn thế nào không?

Lăng Hồng Liên lắc đầu đáp:

- Trời tối quá nên không thấy.

Tạ Vũ Diệp nhíu mày ra vẻ trầm tư, nhìn Tư Đồ Khang nói:

- Tư Đồ lão tiên bối! Sau này vẫn bối đi rồi, tiên bối ở lại phải hết sức cẩn thận mới được!

Tư Đồ Khang ngạc nhiên hỏi:

- Tạ thiếu hiệp đi đâu?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Tới “Đan Tâm Trại”!

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy nói:

- Cứ thông thả ở lại mấy ngày, chờ Hồng Liên bình phục đã rồi đi!

Đột nhiên Tạ Vũ Diệp đứng lên, hướng sang Lăng Hồng Liên vái một vái.

Lăng Hồng Liên kinh dị hỏi:

- Vũ Diệp ca ca làm trò gì thế?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Liên muội giúp ngu huynh giết Ô Tư Kính báo thù, đương nhiên ngu huynh phải cảm tạ. Bây giờ phụ mẫu và nhị sư bá ở chín tuổi đã có thể ngậm cười rồi!

Lăng Hồng Liên vừa ngượng nhưng cũng vừa cao hứng, xoa tay nói:

- Thôi thôi! Huynh làm thế kỳ lắm!

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy cười “hô hô” nói:

- Liên muội muội chịu lẽ của Diệp lão đệ thì có gì mà kỳ?

Tư Đồ Linh ngồi cùng bàn nhưng vì có phụ thân tại tọa nên không dám nói nhiều, thấy Tạ Vũ Diệp đối với Lăng Hồng Liên thân mật thăm thiết như thế thì trong lòng không khỏi ghen tức.

Khi Tạ Vũ Diệp bái Lăng Hồng Liên, nàng liền đứng lên, buông tiếng thở dài rồi lặng lẽ bỏ đi về khuê phòng mình.

Tạ Vũ Diệp vội vàng đi theo, nhưng Tư Đồ Linh đi rất nhanh nên về đến phòng Tạ Vũ Diệp mới đuổi kịp, hỏi:

- Linh muội! Mọi người đang uống rượu nói chuyện vui vẻ như thế, làm sao muội lại bỏ về phòng?

Tư Đồ Linh lạnh lùng đáp:

- Người khác vui, còn muội thì chẳng thấy có gì vui cả, hơn nữa tử lượng muội rất kém...

Tạ Vũ Diệp biết nàng ghen, vội nói:

- Linh muội hiểu lầm rồi...

Tư Đồ Linh xẵng giọng:

- Làm thế nào? Vũ Diệp ca ca đối với người ta thế nào không bày ra trước mắt cả hay sao?

Tạ Vũ Diệp thiết tha nói:

- Linh muội... Dù là nữ hay nam, Lăng Hồng Liên đối với ngu huynh vẫn là Lăng đệ đệ, tình như thủ túc. Trước đây ngu huynh hoàn toàn không nghi ngờ gì Lăng đệ đệ là nam nhân đã có tình cảm gần như ruột thịt, bây giờ vẫn thế... Còn sau này ngu huynh chưa biết thế nào, nhưng thật tình ngu huynh vẫn không coi cô ấy như một tình nhân... Xin Linh muội đừng vì thế mà làm xấu đi quan hệ giữa chúng ta...

Tư Đồ Linh cảm động nói:

- Vũ Diệp ca ca ...

Rồi cầm lấy tay Tạ Vũ Diệp quay lại khách sảnh tiếp tục uống rượu.

Tạ Vũ Diệp làm theo lời “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy ở lại thêm “Tứ Hải võ Hội” ba ngày.

Trong thời gian chờ Lăng Hồng Liên bình phục vết thương, được sự đồng ý của nàng và “Bách Diệp Thần Cái”, Tạ Vũ Diệp truyền thụ cho Tư Đồ Linh “Cửu u âm khí”, “Lưỡng nghi cửu u thần kiếm” và “Mê tông hóa ảnh”.

Tư Đồ Linh vốn thông minh, đồng thời đã luyện qua võ công căn bản nên tiếp thụ rất nhanh. Chỉ sau ba ngày, được sự giúp đỡ tận tình của Tạ Vũ Diệp, nàng đã luyện “Cửu u âm khí” được bốn năm thành hỏa hầu, “Lưỡng nghi cửu u

thần kiếm” và “Mê tông hóa ảnh” cũng thu được một số thành tựu, từ đây đã có thể ôn luyện một mình.

Sang ngày thứ tư, “Bách Diệp Thần Cái”, Tạ Vũ Diệp và Lăng Vô Linh lên đường tới Thái Bạch Sơn để hội tụ với quần hùng.

“Bách Diệp Thần Cái” đã bàn bạc kỹ lưỡng về tương lai của Tư Đồ Linh với Tư Đồ Khang. Vị hội chủ tuy chưa thật yên tâm nhưng vẫn để thiên kim ái nữ cùng đi tới “Đan Tâm Trại”.

Lăng Hồng Liên vẫn giả trang nam nhân và lấy tên Lăng Vô Linh như trước.